

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984998656/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

af hjulene til trinde, fede pølser. Vognene tar det med ned ad gaden og aflægger det på stenbroen i flade tøreskager. Om sommeren forvandles det allsammen til støv; også da får de gavn af det længere nede i byen.

Sådan er husenes ansigter. Det betaler sig ikke at gå bagom og se dem i deres posteriora, hvor vasketude slikker ublufærdigt ud og gør sig rene, og kartoffelskrællinger, urtetoppe og fiskeben sejleri hydligt vand ned ad rendestenene; snavsede gårde, fulde af småbørn og affald, overspændte med snore, hvor våde strømper slasker mat, og tykmavede skjorter gør svømmetag ud i luften med trinde, håndløse arme. — —

Byen ligger midt i en luksus af udmærkede veje, som om alverden hade himmeltravlt med at komme styrtende derind. Den ligger i et net af veje og strækker sine gader et netop kendeligt stykke ud ad hver vej, den sidder i dette vejnet som en lille, lemlæstet edderkop i sit spind, og selv om der kom en stor, fed flue, så hade den ikke engang mund til at udsuge den med, mave til at gemme den i eller tarme til at fordøje den med.

Men Sandøre har været en stor by — dengang da store byer kunde nøjes med at ha tre tusende indbyggere. Havnen skaffede den vidtløftige forbindelser, og desuden var oplandet fedt. Byen fik latinskole. Da hade den svære købmandshuse af sten og egetræ, hvis vantrevne efterligninger ligger der endnu. Sandøre lå som i en stille, fiskerig dam og erhvarvede sig rigelig leve-måde. Men en dag kom der en vældig strøm gennem den fredelige park; der blev stor forskrækkelse i den rolige befolkning, og da de fik klaret synet igen, så de, at den nye strøm hade skåret omtrent det halve af næringen bort. Det var jærnbanelen. Dette slag gjorde byen lam i den ene side, og den kastede sig så over vandet for endnu at svømme ovenpå. Men kornet stoppede, flæsket gik en anden vej, og byen fik samme tilfælde i